

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyitási sor 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és nyomdájában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A bezdán-batinai révátelés.

Nem nagyítás, hogy a bezdán-batinai réven valóságos halálveríték gyöngyözik az ember homlokán az átkelésnél. Nem mondhatni ugyan, hogy minden nap, vagy az év minden szakában egyforma nagy ott a csődület; de azt bátran mondhatni, mert igaz, hogy a gondatlanság és emberélet-kockázatás mindig egyforma, mert nem a hatóságon mulik, hogy ott akár minden nap ne legyen emberhalál.

Kivált a lefolyt héten a kisasszonyi és máriánapi bucsúk alkalmából ezrével tolongott a nép megyéinkből Gyúdre. És természetesen mindenki egyszerre akart a kompa bejutni, holott 6—8 kocsinál több nem fér bele. A kocsi minden rend nélkül szanaszét zsufolódna össze a parton és amint a komp megnyílik, hajmeresztő halálmegvetéssel hajtának neki a meredek partról egyszerre ketten, hárman is a kompra vezető szűk dobogónak s egetverő káromlások között kapacitálják vagy ütlegelik egymást, rendszerint kárt okozván kocsiiban és jószágban egymásnak. Aki ezen örületes hajszába belemenni nem akar, ott ácsoroghat akár félnapokig, mert elsőbbségi jogát nincs kinél érvényesítenie; a komp vezetői mind ezzel nem törődnek vagy tán jókat is nevetnek rajta; a házsártos nép pedig, kivált ha többen vannak egy községből, akárhányszor formális linchelést hajt végre az előre tolokodók, vagy azokon, akiknél több jogot vél arrogálhatni magának. Kedden például négy vaskuti sváb, egy sorrend szerint bejutásra illetékes sokacnak a kocsiját a kompból egyenes erőszakkal kitolta és annak helyét magának foglalta el. Ugyanekkor egy zombori köztisztviselőben álló úri családnak hintáját egy nekihajtott felsővégi német izzé-porrá darabokra törte, egy másik zombori kocsit pedig ugyan csak kevésbé sértettek meg, de a hozzátartozó lovakat össze-vissza sebeztek, úgy, hogy most hasznavehetetlenek.

Mindezen vagyon- és életbiztonság elleni merényletek ott napirenden vannak s ismétlődésükhöz semmi egyéb nem szükséges, csak egy kis néptorlódás, ami így szüret idejében és gyűdi búcsújáró napok évadjában mindennapos.

És ezen nagyforgalmú helyen se innen, se túl nem látni egy szál kisbirót se, annál kevésbé zsandárt vagy más közbiztonsági közeget.

Általában az egész kompátelés, kivéve a málhátlan személyforgalmat, olyan primitív, olyan gondozatlan és kezdetleges, hogy sem a rév látogatottságával, sem az ott szedett magas díjakkal, sem bizonyára fenséges tulajdonosának intencióival nincs összhangban. Albrecht főherceg Öfenségének minden talpalatnyi földje, minden épülete, minden szerszáma a célszerűség, a haladás és gondozottság beszédes kinyomatát viseli magán.

Tehát már ezen külső jelek után sem tehető föl, hogy éppen a nagyjövendű révjog, melynél az élet és vagyon veszélye úgyis hamar beáll, az ő magas tudtával ily botrányos elhanyagoltatásban rettegtené az odaszorultakat. Nem tudjuk tehát s nem is akarjuk ezen fontos közlekedési pont nyomorúságát másképp magyarázni, mint, hogy Öfenségének az ottani inséges állapotokról tudomása nincsen.

Ez az óriási uradalom mértéktelnyen erdőkkel tartalmaz és a kompra föl- vagy a kompból ki- vezető dobogó korhadtt deszkákból van összetákolva s oly hitvány, hogy csak a szerencsés véletlennek köszönheti, akinek lovai lábukat rajta meg nem horzsolják; hozzá még, ha egy kicsit nagyobb a víz, néha tengelyig bele kell hajtani, mert a kompnak kiszálló padkája még eddig talán szóba se került.

Hogy a túlpárti szőlők és földek mit nyerne- nek értékben, ha e helyen korszerű hídössze- kötöttet lenne: azt mindenki egy tekintetre meg- értheti.

Mindezeket tekintve, úgy Bács-Bodrogh, mint Baranya megyének közös érdeke volna, megfelelő tapintatos módon lépéseket tenni az iránt, hogy e nagyforgalmú hely legalább a köz- biztonság normális igényeinek megfeleljen.

Egy hajóhidnak beállítására nem sokba ke- rülne, fentartása pedig a gőzkomp rezsijét alig múlta fölül.

Nem marad tehát egyéb hátra, mint a kebel- beli és szomszédos megyei hatóságokat fölkérni, hogy lakosaik ezreinek e komphoz fűződő ér- dekeit jobban szívükre venni kegyeskedjenek és a tapintat sugallta legcélszerűbb módon leg- alább kérvényszerűleg tegyenek oly lépéseket, melyekből az illetékes magas helyen úgy az átkelésnek jelenlegi szánalmas állapota, mint a javítás iránti méltányos közóhajtás tudomásul vé- tethessék. Mert erősen hiszszük, hogy ezen tudom- másul vétel a régi baj orvoslását fogja eredmé- nyezni.

Addig pedig gondoskodjanak legalább a köztudomásúlag forgalmas napokon kellő rend- őri felügyeletről, hogy az élet- és vagyonbiz- tonság az ököljog és erőszak merényleteitől mentnek érezhesse magát. *Agyú.*

Politikai szemle.

Ausztria-Magyarország és Bulgária.

Nem a jog és alapelvek, nem a legitimitás és népakarat döntőan em- zetek küzdelmében; a végrehajtott tények politikája ünnepli mostanság a mi időnkben legnagyobb diadalmát.

Jaj tehát a gyöngének, ha őt a lesekedő hatalom a kedvező pillanatban megrohanja és a megtaposott jognak sírjára tűzi fel a véres győzelmi zászlót. Azonban az Isten a dolgokat ezuttal szerencsésen intézte el és a jognak politikája a meg nem dönthető tények politikájával esik össze*) A bulgáriai Sándor — ő az árulás által gyalázatosan megrohant — teljes bizalommal tért vissza országába. A külön- ben tunya és csúszó-mászó igazság a forró vá- gyakat győzelmi menetben túlszárnyalta és a mélyen megsebzett ifjú herceg elégtételeül, őt egy hasonlíthatlan győzelmi menetben részesíté. Ezzel egy értékes ténnyel idéztek elő a keleti dolgokban és ezen változás, jelesen az osztrák- magyar érdekeknek jött a javára a legszeren- cséesebb pillanatban.

Még mindig, mint 200 év előtt, monar- chiánk tartja fenn a népek megvédését a duna- mentén. Ép a napokban, a melyekben a kettős monarchia egyik pontján az ősök vitéz tényeit ünnepelte, igen elevenen állíták a jövő kor ve- szélyeit az unokák szeméi elé. Egy iszonyú és nyomorgató ellenség a földi leveretett akkor. De hát ennek helyét most egy oiy ellen- ség foglalta el, mely a gyűlölet örökségét cson- kitlanul vette át — az orosz. A veszély még mindig a keletről jó, és mindazon villámok, melyek azon tájékról fenyegetnek — azok mind a mi fejünkre céloznak. És mikor érezhettük ezt komolyabban, mint éppen az utolsó füllött napokban, a midőn a horizonton ismét sötét felhőtömegek tornyosultak össze. Igen! egy cse- kely összeesküvő csapatocská betolakodik a herceg palotájába; az örök lerészegítettnek, az álmából előtámolygó gárdista leszuratik. Be- rontanak az uralkodó szobájába és tőle roha- mosan követelik a lemondást, elragadják őt erőszakkal és baromi módon.

*) E cikk augusztus 29-én kelt, s akkor még Sándor fe- jedelem diadalmas visszatérését ünneplé; de más oldalról e cikk tanulságaitól még sem akartuk megfosztani e lapok olvasóit, mi- vel az, saját és határbeli szomszédjainknak hozzánk való viszonyait is kellő világításban állítja előnk; s ez fölülte szük- séges is reánk nézve, hogy alkalmilag jőzan politikát is kö- vetessünk. . .

De hát, nem csupán az ő bukása az egye- dül, a mi oly álnoksággal vétetik tervbe. De hát a mi osztrák magyar érdekeink is a Bat- tenberginek sorsával érdekezésonosságba vonat- nak és a bulgár fejedelemté intézett támadást, mint a monarchia ellen intézett ütést mi is érez- zük. Mert úgy van konstituálva az osztrák- magyar monarchia állása, hogy az Oriensben minden mozzanat azonnal bennünket is érint és minden ütés érzékeny vibrációkat gerjeszt a birodalomban is. Más államok az ő viszonyaik- kal a többi státusok irányában mint az oppor- tunitás dolgaival bálnak el, míg a keleti or- szágok sorsa minden szálaival a mi állami lé- tezésünkhez van kötve.

Ime ezen beismerésen nyugodott, a száza- dokon át fentartott tradíció szerint is — az osztrák politika. Ugy tűnt fel az, mintha még mindig közvetlen befolyása alatt állana ama veszélyeknek, melyekkel három századon át a határbeli szomszédság — ezen a hatalmas- kodás és országablási vágyon nyugvó katonai hatalmasság — folyton tenyegtetne. Tehát min- den áron, a cári birodalomnak a Dunáig le- endő benyomulását meg is kellett akadályoznia. Az egykori ozmán ellenség pedig időközben a leghivebb segédje- és szövetségesévé alakul- ván, ennél fogva Törökországnak fentartása a legjobb eszköznék mutatkozott arravaló nézve, hogy az, az Oriensből egyáltalában a veszélye- ket elhárítsa. Ámde hát ez nem vezetett ered- ményre! Oroszország támadó politikája és a balkán népek nemzeti aspirációja szétbomlasztot- ták a sinylődő és az ellenállásra képtelen török államot. Nem volt tehát semmi segítség. Az ozmánság láthatólag tűnt el. Mint a világ- tenger áradása, akként ragadott el Oroszország darabról-darabra ezen állam testéből és minden nap lehet, hogy az utolsó töltés is a mindin- kébb növekedő hullámok által el fog szakíttatni. Azonban van még is egy módja a kölcsönös megértésnek. A csomót nem fegyverrel kell szétvágni. Mert hiszen, Oroszország a háború által semmit sem nyerhet. Ő meghódíthat bár, de semmit sem tarthat meg. Ezerszer hirdeté ő már, hogy az ő népszerűsége őt a szolgáltságba ejtett rájákh megszabadítására kény- szeríti; hogy ő, az ő rabszolgaságban szenvedő hitbéli testvéreit csak is felszabadítani akarja és nem is akar egyebet, csak is ezt. Ámde hát a Kolosz, a tartományok szerzésével, csak más Koloszt ragaszt birodalmához. A cen- trifugális erők pedig, melyek a történet folya- mán egy világ-monarchia képzését akadályozták meg, az ő szétváló irányukat csak meg- nagyobbítanák. Bármily eredményt fejt is ki a panszláv-idea, de még sem képes a népek indi- vidualitását visszatartani. A bulgár ugyan az oroszok rokona eredetre nézve, de hát lénye- gesen és tényleg annak ellenese. Ugyan is, az orosz tiszték és hivatalnokok Sophiában és Tirnovában mint egy idegen uralom terjesztői tekintetvén, oly gyűlölettel sujtatnak, aminők- kel a germán és kelta fajúak sem illethetnének keményebben. És az ily prononszirozott és mindig élesebben előtűntetett nemzeti érzés ellenében elszibbad a meghódítás minden fegy- vere. Már az utolsó példája a legutóbbi na- poknak is mutatja ezt. A Sándor elleni államcsiny a legjobban volt előkészítve. A miniszterek az összeesküvőkkel ugyanegy szö- vetségben valának; erős katonai osztályok volt- tak megvéve és árulásra elcsábítva s dacára an- nak, hogy az államcsiny hallatlan vakmerőséggel és hatalommal jelenetett, még sem birt az új uralom alig is csak egy napot túlélni. Orosz- ország oda lent — az Oriensben semmit sem talál meghódítani valót; nem talál országterüle- tet, hogy azt az ő óriási területéhez hozzá csa- tolhassa. A balkán népek, bárha ők a cárnak köszönhetik is felszabadításukat, a legvégé- sőig ellenállanak, hogy az ő kormánypalcája alá kerüljenek. Ők ezen mostoha testvére-

nek uralmát gonoszabbnak tekintik, mint egy idegen zsarnok legkeményebb nyomását. A rájárahó kebelében emberi méltósága érzetével fölébredt egyszersmind saját népiségének érzete is, amelyet merész férfi bátorsággal a cár ellenében is érvényesít. És ezen nemzeti érzet szabadjáték-teret keres magának a független államok képzésében, hogy t. i. Bulgária — a bulgárok és Szerbia — a szerbeké legyen. Az Oriens tehát sem Oroszország, sem Ausztria-Magyarországnak nem ad át minden zsákmányt; az intenzív nemzeti érzet megakadályozza azt, hogy az Oriens mint egy második Lengyelország, a két császári hatalom közt osztassék fel. A most forrásban levő államalakulás csak a körül foroghat: hogy mily területrészek jussanak egyik és másik nemzeti-ségnek?

Ausztria-Magyarországra nézve ezen változás a nagy veszélyek lidércnyomásától való megszabadulást jelenti. A félelem eltűnt, hogy a panszlavizmus eszméje egy oly világ-monarchiát alakíthasson a cár uralma alatt, amely határát egész a miénkig terjeszthesse ki. Minden attól függ, hogy a mi államférfiaink Ausztria-Magyarország valódi hivatását az Oriensben felfogják-e? és hogy vajon a nemzeti államok alakulásának segédkezet nyújtanak-e? Mert ezen megoldás mellett szól a dolgok természete is. A nemzetiségek rokonszenve és az okosság parancsolta szükségletek ezuttal legyőzhetlen szövetségei Ausztria-Magyarországnak. A független nemzetiségi államoknak elve adja a mi politikáknak a kimozdíthatatlanság biztos irányát és az elkerülhetlen szükséges is volna, hogy a mi államférfiaink is ezen szellemenben a szándékosan előidézett bulgáriai zavarok megoldását is tevékenyen előmozdítsanak.

Igy írt még 29-én a »Wiener Allgem. Zeit.«; és hogy teljesen és korrekten meghatározta a mi teendőnk, a bulgár események alkalmából: ki vehetné azt kétségbe, ha minden az ész, erkölcs és kötelesség szabályai szerint menne végbe a világban? de fájdalom! a két nagyhatalmasság, Ausztria-Magyarország és Németország, szégyenletes meghátrálásának, hogy ne mondjuk kapitulációjának vagyunk ez idő szerint tanui.

Ki hitte volna ezt a hatalmas Bismarckról: hogy még csak a görög lefegyverzés alkalmával is a berlini békekötés szellemében tanusított az angol, osztrák-magyar és olaszal való egyértelmű eljárása után: ily megjuhászodásra lehessen képes?

Hogy, amit még tegnap büszkén kivivott az orosz ellen s a már akkor magát passzív viselő Franciaország ellenében t. i. a görögök kényszerű lefegyverzését: oly hamar fogja követni a bulgár kérdésben a szedáni hős kapitulációja: mivel hát Boulanger francia hadügy-miniszter álfegyvercsörtetése s a francia nemzetnek az oroszal való netáni szövetkezése szegte ütött a fejébe, hogy hát Németország ihatná meg a bulgárkérdés keserűjét s így jobb is lesz reá nézve az oroszal kiegyezni; és ekkor a francia szövetség is csak a papíron fog kísértetni; s addig, míg az ujra testet nyerhetne, már akkor tán Vilmos, sőt a francia győzelem aratói is: tán maga Bismarck és Moltke is a tulvilágon aratják földi dicsőségük jutalmát.

Hogy ezt Bismarck így gondolta-e? arra nézve csak ő adhatna felvilágosítást; de hogy a becsületesen gondolkozó egész nagyvilág közvéleménye ily sebes balra átfordulást tőle zokon vesz és nem foghatja fel egy Bismarcknak azon félelmét, melyet a francia-orosz szövetségből magának illetéktelenül következett, az abból is kiderül, hogy szinte elgyöngült-ségének kell tulajdonítanunk, miszerint egy Bismarck nem láthatná be: hogyha egyszer a muszka keleten is megvetheti lábát s eléri azon célját, mely őt Konstantinápoly küszöbéhez vezet: akkor bizony nem fogja az őt feszélyezni abban sem, hogy Bismarcknak és Ausztria-Magyarországnak miképp kötelezte el magát? s a precizirozott két békeév előtt is, magával a franciával fog reá törni; — mert hiszen jól tudja azt az orosz, hogy neki csak egy valódi méltó ellensége van ez időszerint s ez Németország.

Ki is hihetné el azt, hogy Bismarck csupa egyoldalú félelemből cselekedett?

Cselekedett hihetőleg kettős számításból. Egyrészt a francia iránti, másrészt az ausztriai megerősödés szempontjából!

Mert ha Ausztriának a keleten megerősödik álláspontja a keleti államok szövetsége által is: vajon nem arra a félelemre gondol-e Bismarck, hogy ekkor talán még Ausztriának ismét megjöhötte a kedve a régi Buntot föleleveníteni?

De hát, kár az ördögöt a falra festeni.

Ausztriának annyi nemzetiségei és tartományi nehézségei közepette, juthat-e eszébe még a régi Bund nehézségeivel is megküzdni? s nem elég tere volna neki a keletre befolyását csak érintetlenül is fentartani; nemhogy még a nagy Németországot is maga alá vesse?

Oh valóban meglehet, talán ilyen csiklandós veleitások nem is jöttek Bismarck agyába, csak a mi képzelőnk ragadta el ama félelem, hogy Bismarckot netán még ily attitűdök s kihozták az ő contenance-ából; de bármint legyen is a dolog, azt meg kell mondanunk, hogy Bismarck felelőssége roppant nagy az orosz bárgyu és aljas összeesküvése alkalmazása miatt s hogy erre Ausztriát is mint szövetségesét, bármily precarius ígérlet mellett is, a szerencsétlen vállalkozásnak megnyerheté. Ez felülhaladja még a becsületes »Mäkler-nek« is szerepét, a melyre Bismarck annyiszor hivatkozott.

Hiszen az hallatlan eljárás a historiában, hogy, amit előre jóváhagyunk és nem sikerül: azt később magunktól elháritni iparkodunk. És ez mégis megtörtént a Sándor fejedelem elleni szerencsétlen vállalat jóváhagyásával! Mert ha tudtak róla — a par excellence két német nagyhatalmasság — egy értelmi részök is volt a következményekben is. És vajon, e következmények, nem fogják-e magukat megboszulni a két nagyhatalmasság ama szerencsétlen beleegyezése miatt: hogy az orosz-nak ezuttal tért nyitottak a keleten, dunántúl is pozíciót foglalni — mert hát bíztak is szavában, hogy a bulgárok függetlenségét respektálni fogja, csakhogy őket egyszer a maga sphérájába valóknak deklarálhassa?

Hát nem-e ők a duppírozottak — Ausztria és Németország?

S ha igen? s majd ennek is be fog következni szomorú aerája? vajon védelmezheti-e majd Bismarck magát azzal — amit már is jajveszékelve mond is — hogy hiszen mindennek Franciaország mindinkább szaporodó hadikészültsége az oka, mert ő fenyegeti ez által Németországot Elzasz és Lotharingia visszahódítása céljából?

Hát nem volt-e ennek erre méltó joga? s nem-e tudta ezt Bismarck már azelőtt is, amint-hogy Elzaszt és Lotharingiát elszakítá Franciaországtól: hogy azokat visszavenni is fog iparkodni?

Erre igen is el volt készülve Bismarck az elfoglalás óta, de úgy látszik, csak most jött a veszély gondolatára, midőn az orosz Bulgáriával hasonlót gondolt tenni, azaz: elfoglalni azt épp akkor, midőn Bismarck félelmének is megjött ideje...

Hát igen is, megjött ennek is ideje! de miért jött éppen most? ez csakugyan rebus marad előttünk, ha csak a fentebbiek nem adják meg a magyarázatot, t. i. hogy egyszersmind Ausztriától is a keleti szövetséges népek konstituálása végett tartani kezdett...

Szokatlan bárgyúság ez egy oly nagy embertől — mert hát a nagyok nagyobb hibát követnek is el — mint Bismarck, hogy oly későn látja be Elzasz-Lotharingia elfoglalásának következményeit s hogy ez ellenében egy ideig azzal védekezett, miszerint a közép-európai hatalmasságokra, tehát Ausztria-Magyarország, Itália és Angolországra alapít szövetséget s ezekkel: ugy Franciaországot, mint Oroszországot sakkban tartá; s a midőn ez utóbbiak egyszer komolyan homlokállást is akarnak csinálni: ime! ismét nem a régi eszközökhöz nyúl, hanem volt szövetségeit hagyja el s azokat egymás ellen játssza ki; s egyszerre csak azon veszi észre magát Európa, hogy mindegyik állam külön a másikat küldi előre, hogy tegyen valamit; s midőn az így elkülönített hatalmak külön-külön egyik sem meri megkezdeni az akciót: Európa oda jut, hogy Bismarck nyíltan az oroszhoz szegődik, s az angol és Ausztria Magyarország Itáliával együtt csak azt várják: »dum defluit amnis«, s a míg ez megtörténik: az oroszok szabad keze van Bulgáriában, s a francia?... a markába nevet, mert már jól tudja, hogy a nagyférfú — Bismarck is mitől remeg? Remeg Boulengartól, kitől pedig még csak a legközelebb lezajlott görög kérdésben is — az angol, osztrák-magyar és olasz szövetségben — még eszébe sem jutott remegni.

Hát biz ez szomorú világot vet a nagy Bismarck diplomáciai állhatatossága s erkölcsi niveaujára is.

De erről egy későbbi cikkünkben

Antunovits József.

Hirek.

A tiszaparti deputáció. Hétfőn 47 tagú deputáció tiszteltet a főispán urnál Szulik József ó-becsei prépost-plébános vezetése mellett. A szónok tiszteletteljes nyíltsággal adta elő, hogy a megye tiszaparti része egy a viselte közmunka nagy összegénél, mint eme községek régtől összeforrott érdekközösségénél, de a megye 1873-ik illetve 1876-ik évi december 16-án 360-as szám alatt hozott és folyton érvényben levő — mert soha vissza nem vont — határozatainál fogva is, szerénytelenség érzet nélkül véli sürgethetheti kiépítését azon újvidékmartonosi útnak, melynek összes műutaink között legelőször kellett volna készen lennie. A tiszaparti községek annyira meg vannak győződve öméltségüknek ismert méltányosságáról és igazságszeretetéről, hogy az ő mértékadó pártolását már előre is biztosra veszik. Öméltségük a tisztelgőkben régi ismerőseit és jogos helyi érdekek szószólóit üdvözölvén, biztosította őket, hogy tárgyilagosan meg fogja vizsgálni a közmunka-alap állapotát és kérelmüket megfelelő figyelemben fogja részesíteni. Öméltségüknek nyilatkozata szemmel láthatólag jó benyomást gyakorolt a tisztelgőkre. Innen ugyanazon szónok vezetése alatt az alispán urhoz mentek, aki a kérelemre válaszólag felhozta az utialap már vállalt nagykötelezettségeit és bár a legkomolyabb jóakarattal viseltetik a tiszapart iránt, mégis óvakodik a nagyköltségű ügynek részletes tanulmányozása nélkül oly kötelező ígérletet tenni, melyet esetleg a legjobb akarat mellett sem válthatna be. Egyébiránt iparkodni fog a kérdést a megvalósulás stádiumához minél előbb közel hozni és lehetőleg a vele összefüggő vasúti kérdéssel egyetemben kedvezően megoldani. — A tiszaparti községek, mint látszik, ezen rég húzódozó jogos igényüket immár komolyan sürgetik és el vannak határozva minden alkotmányos eszközt megragadni, hogy többé előtűnik preferenciát egy vidék se kapjon. Tehetik ezt annál több joggal, mert már 13 év óta eleget vártak s ha még várni kell, most már várjanak mások. Tehetik továbbá azért is, mert nincs a megyének vidéke, mely oly nagy arányban járulna a közmunka terhének viseléséhez. Végül tehetik azért is, mert azon útvonal Újvidéktől a gáti csárdáig évek óta ki van építve, s így szükségessége tényleg elismertett ugyan, de más élelmebb s sürgetők kedvéért felbeszakkittatott. Igényüket a tervbe vett, de nehéz születésű tiszaparti vasútnak a bizonytalan jövőben való esetleges kiépítése sem csökkenti; mert az egymásra utaltság régi kapcsát annak netáni létesülte megváltoztatni nem fogja; valamint hogy annak üzemköre is legfőlebb a kívánt műtével párhuzamosan fog fejlődni, de sohasem azzal ellentétesen. Résziünkről megvagyunk győződve, hogy ha a megyei közgyűlés elé kerül a kérdés, akkor addig is, míg a közmunka-alap elodázhatatlan terhei megszűnnek, a megyei kormányzat bölcsesége, ha másképp nem, törlesztési kölcsön útján, fog módot találni arra, hogy eme régi jogos óhaj ne veszteljen meg tovább is a bizottságok retortáiban, hanem végre valahára öltson határozott praktikus alakot. E 13 évi hosszú türelem pedig szolgáljon példaul és megnyugtatól mindazoknak a községeknek és egyéneknek, akiknek hasonló óhajaik vannak. Azt csak be fogják látni, amit a szárnyas szó oly értelmesen és igazán mond, hogy aki előbb jön, előbb örül. Tiszaparti.

Kinevezés. Károly Lajos főherceg öfensége, mint a magyar szent korona országai vörös kereszt egyletének védnökhelyettese, Freidich János nyugalmazott századost a vörös-kereszt egylet bajai tartalék-kórházának parancsnokává nevezte ki.

Tisztelgés. Baja városának tisztikara abból az alkalmából, hogy 6 éves tisztviselői mandátuma a mult hó végével lejárt és hogy az 1836 XXI. t. c. mult hó 15-én életbelépett, Drescher Ede polgármester vezetése alatt e hó 9-én testületileg tisztelgett Jankovich Aurel főispánnál, köszönetet mondván öméltségüknek irántuk minden időben tanusított nemes jóakarataért s egyuttal a jövőre nézve is nagyrabecsült bizalmát és támogatását kikérve. A főispán válaszában kijelentette, hogy örömeire szolgál, hogy a derék tisztikarral a legnagyobb mértékben meg volt elégedve s annak az óhajának adott kifejezést, miszerint hiszi, hogy a közelgő tisztujítás a városban eddig uralkodott jó egyetértést nem fogja megzavarni.

Haynald kalocsai bibornok érsek egy, tanügyi körrendeletet intézett nem rég egyházmegyéje kath. iskoláihoz, melyben a magyar nyelv oktatására vonatkozólag a következő figyelemre méltó utasításokat adja: »Tanügyi közegeim iskolalátogatási szakavatott s kimerítő jelentéseiből évről évre mindinkább fokozódó meglegedéssel s örömmel értesülök, — mondja az érsek, — hogy a népoktatás és nevelés szent és hazafias ügyének felvirágoztatására irányult többszörös rendeleteim s fötanhatóságom intézkedései s utasításainak pontos és lelkiismeretes megtartásából kifolyólag fő-gyházmegyém legtöbb iskolájában immár oly mervű taneredmény észlelhető, mely az e címen jogosult s méltányos várakozásnak teljesen megfelel. Kiváló örömmre szolgált a jelentéseknek különösen azon része,

mélykúti tanítók olvasták fel. Szorgalomról és kitűnő szakképzettségről tanuskodó dolgozataik általános tetszésben részesültek. Gyakorlati felolvasást tartott még ugyancsak Zambó Ignác, aki az alduna vidékét és Mándics Mihály katymári tanító, aki megyénk székhelyét ismertette. A gyűlés után az egybegyűlt tanítókat főtiszt Boromissza Tibor vendégszerető asztalához hívta meg. Itt volt alkalmunk leginkább szeretetünk kifejezését adni. Midőn egy tagtársunk, Sabján János jankováci tanító iskolálatogatónk nemesszivű édesanyjára emelt poharat, minden szem könnyezett. Ebéd után még a kegyelet egy adóját róttuk le. Testületileg meglátogattuk és tiszteletünket kifejeztük az érdemekben megőszült és feleséges koronás Királyunk által kitüntetett Gyetvay nyugalmazott tanítónál, hogy az ő látásán is erősödünk azon tövises és sokszor hálátlan munkára, melyet a baba és a nép jóléte tőlünk követel. Itt Csapláros János tatabázi tanító tolmácsolta érzelmeinket. Lélekemelő jelenet volt az, midőn a megtisztelt és ünneplés pillanattól áthatva, elérzékenyülten megköszönte a megemlékezést.

A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter Szabadka város közigazgatási bizottságát felhatalmazta, hogy tekintettel a most uralkodó nagy szárazságra, a város közönségének engedje meg, hogy marhaállományát a tulajdonát képező erdőkben előforduló tizenöt évesnél időse nyárta állagokban a folyó évben augusztus és szeptember hónapokban is legeltesse, oly feltételek mellett azonban, hogy ezen területek felújítása a fakihaszorlás után mesterségesen eszközöltesse.

O-Kanizsán szept. 4-én sikerült műkedvelő előadást és táncmulatságot rendeztek az „Erdélyi köz-művelődési egyesület” javára Szerdahelyi János igazgatója alatt és Ocskay Rózsika, a „szegedi konzervatórium” nevédekének közreműködése mellett. Az anyagi eredmény 100 forint, mellyel az ó-kanizsai műkedvelők az egyesület alapító tagjai közé léptek. A táncmulatságon részt vettek: Schöb-1 Berta, Ocskay Rózsika, Hermina és Berta, Horovitz Irma, Dobó Juliska, Kovacevics Jelka, Gergely Erzsike, Sói Juliska, Kotzó Mimike. Szabados Irén, Adányi Évike stb., továbbá: özv. Schöb Györgyné, Kovacevics Pálné, Tóth Pálné, Rafay Jánosné, Dukay Pistáné, Dobó Lukácsné, Ocskay Gyuláné, Herz Edéné, Szerdahelyi Zsigáné, Horovitz Antalné stb. A négyeseket mintegy 50 pár táncolta.

A megyei gazdasági egyesület választmányi ülése lapunk zartakor még egyre folyik, így leírása a jövő számrá marad.

Irodalom.

Az „Aurora” magyar keresztény írók könyvkiadó szövetkezete kiadásában most jelent meg az „Aurora” kis könyvtárának első füzet: Budavár ostromai. Írta Dr. Sziklay János. Ára 12 kr. — E népies és valóban közérdekű vállalat folytatálagos füzei a következők lesznek: 2. füz. Kolozsvar hős bírája. Tört. elbeszélés Balázs Sándortól. 3. füz. Hogy te, emtsünk pénzt? Nézetek a hasznos mezei gazdálkodásról. Szeitz Tivadartól. 4. füz. Krónikás adomák. Vén Bakancsostól. 5. füz. Hogy éljünk sokáig? Ebeczky Bélától. 6. füz. Egy régi jó magyar város (Kacske-mét) az alföldön. Györy Vilmostól. 7. füz. Hogy tehetjük nagygyá a honi ipart? Mudrony Páltól. 8. füz. A cigányok Magyarországon. Radnai Rezsőtől. 9. füz. Tiszta kezűk. Két elbeszélés Gabányi Árpádtól. 10. füz. Magyarország Mátyás kir. korában. — Ára egy-egy füzetnek 12 kr. 10 füzetre előfizetheti 1 frttal az „Aurora” magyar keresztény írók könyvkiadó szövetkezeténél Budapesten, IV., Koronaherceg-utca 16 sz. a., valamint minden hazai könyvkereskedés útján. Ajánljuk e pártolásra érdemes vállalatot olvasóink szíves figyelmébe.

Irodalmi jelentés. A zentai ütközet és Szeged visszavétele 1686-ban. Ez események kétszázados évfordulója alkalmából írta: Dudás Gyula. T. Uram! Van szerencsém becses tudomására hozni, hogy f. évi okt. hó közepén az első zentai csata (1686. okt. 15.) és Szeged város visszafoglalásának (1686. okt. 20.) kétszázados évfordulója alkalmából a fenti cím alatt egy alkalmi művecskét adok ki, mely csinos kiállításban legkésőbb okt. 15-én fogja elnagyolni a sajtót. Midőn ezt tudatnám, egyszersmind bátorodom felkérni t. Uraságotat, hogy e műre magát előjegyveztetni s ismerősei körében az alkalmi műnek pártolókat szerzeni kegyeskedjék. Az alkalmi művecske előfizetési ára 25 kr., mely összeg kizárólag alulírotthoz intézendő. Tisztelettel maradtam Zentán, 1886. aug. hó végén Schvarcz Sándor könyvkiadó és könyvkereskedő — Ajánljuk jeles tollú munkatársunk e művét t. olvasóink szíves figyelmébe.

Kereskedelmi tudományok című folyóirat indult meg Budapesten a tudományos egyetem, kereskedelmi akadémia és a főváros első kereskedelmi iskoláinak irodalmi működéséről régen ismert szaktanárok köréből. A folyóirat kéthetenként 3-4-ten jelenik meg, melyek egy-egy íve önálló kereskedelmi tudományt tanít, a harmadik ív pedig mint „kereskedelmi és pénzügyi szemle” azoknak, kik a kereskedelmi és ipar terén mozognak, nemcsak érdekes; de a pénzügyi intézetek s egyéb kereskedelmi vállalatok tisztviselőinek valamint a kereskedelmi ügyekkel foglalkozó jogászoknak kimeríthetetlen és nagybecsű olvasmányt nyújt. A most hozzánk beküldött első füzet az üzleti könyvvezetést és váltó-ismét tanítja s minthogy a folyóirat a szerkesztői üzenetekben a tanulás tekintetében is utmutatást ad, az egyes tudományoknak mint könyvvitel, váltó-isme, kereskedelmi és politikai számtan, nemzetgazdaság, pénzügyi üzletvitel stb. magánaton is megtanulható. A folyóirat Zachár Gyula tanár és ismert közgazdasági író szerkesztésében jelenik meg s munkatársai dr. Bochner Károly egyetemi tanár, dr. Göz József tanár, dr. Kenedi Géza ügyvéd, a „Pesti Hírlap” szerkesztője, Lengyel Sándor és Róller Mátyás kereskedelmi iskolai igazgatók, dr. Matyasovszky László tanár, Névy László a budapesti kereskedelmi akadémia igazgató helyettese, Róser János, a Róser-féle intézet igazgatója, Schneller Alajos a pesti hazai első takarékpénztár főkönyveztője. Ajánljuk ezen, a szakirodalomunkban egymagában álló

nagy becsű munkát az érdeklők figyelmébe. Munkatársaink a szerkesztőhöz (Zachár Gyula Budapest Albrecht ut 8. sz.) intézett megkeresésre, bérmentve és ingyen küldetik.

Reflexiók

a Bács-Bodrogh megyei közs. tanító-egyesület bajai közgyűléséhez.

II.

(Folytatás.)

C) A fogalmazás tanításánál betartandó módszertani eljárás:

1. Az irálygyakorlatul felveendő tárgyra eleve készülni el a tanító; előadási jegyzékében a tervezetet állapítsa meg, hogy így minden egyes előadása céljával tisztában legyen.

2. Tanításában a szemléletlől induljon ki; amit fogalmazásra, mint ismeretközlést nyújt, első sorban a táblán önmaga oldja meg; miért is a fogalmazás első tárgya az legyen, mi közvetlen a tanuló szemléletkörében van.

3. A különböző fajú leírásoknál és összehasonlításoknál előforduló nézpontok, vagyis az egyes tárgyak (állat, növény, ásvány, kézmű s m. eff.) leírásában követendő szabály megismertetésével lehet csak követelnünk szabatos leírást vagy összehasonlítást.

4. Az elbeszélések, mesék, mondák mintagyakorlati kezdetben a megfelelő kérdések alkalmazásával, később csupán magára a tárgyra vonatkozó utalással fogalmazandók.

5. A levélké s a leírást vagy elbeszélést képező rövid tartalom levelek a 4. osztályban, a különböző irányú levelek pedig formai kellékek betartásával az 5. 6. osztályban tárgyalandók; első esetben mindenkor kijelölt utolsó esztendőben, részben szabadon választandó terjedelemben irányban.

6. A polgári ügyiratok, mint a fogalmazás végcéljai az iskolai év 2. utolsó esztendejében lépnek fel. Ezek tárgyalása fokozatos rendben, az egymásra vonatkozó ügyirat faja szerint következzenek. Mintapéldák betanulása, az egyes ügyirat kellékeinek sorrendes s indokolt ismerete alapfeltétele a szabályos ügyirat fogalmazásának. Tekintve, hogy a fontosabb ügyiratok ma már nyomtatványban beszerezhetők, minden esetre ily nyomtatvány beszerzése el ne maradjon; kitöltését pedig a tanító okvetlen magukkal a tanulókkal eszközölje.

D) A fogalmazási gyakorlatok tananyaga:

I. Osztály.

Itt inkább a szó- mint az írásbeli gondolat kifejezésre fordítandó a főgond. Később irathatni szakvakat, mint: személy- vagy tárgyneveket, tulajdonság és cselekvés szokat; részint könyvből, részint emlékeztől.

II. Osztály.

Előgyakorlatok:

- Tárgyak és személyek megnevezése.
- Tárgyak tulajdonságai.
- Cselekvés, szenvedés állapot.
- Tárgyalt olvasmány alapján vagy a beszéd-értelem gyakorlatok útján közölt ismereteknek rövid kérdések alakjában adott feleletek másolata vagy fogalmazása.

III. Osztály.

- Különböző körülmények megnevezése.
- A tárgyaknak több oldalú leírása.
- Összehasonlítások.

IV. Osztály.

- Leírások, összehasonlítások nagyobb terjedelemben.
- Rövid mesék, mondák, elbeszélések.
- A gyermek életéből vett levélké.

V. VI. Osztály.

- Nagyobb terjedelmű elbeszélések, leírások.
- Költmények prózába való átdolgozása.
- Levelek s polgári ügyiratok nemei.
- Nem kevésbé fontos tárgya volt a közgyűlésnek a „Rajzoktatás a népiskolában” — című tétele.

Napjainkban ugyanis mindinkább határozott alakot nyer az oktatás gyakorlatias irány, mely a theorának szűkebb korlátot szabva befolyását oda érvényesíti, hogy a közölt ismeretek a gyermek munka ösztönét felébresszék, annak tápot nyújtsanak s így az egyéni munkásságnak már a gyermek korban alapját vessék.

A gyermek természeténél fogva ösztönöszerű cselekvésre van utalva. Ezen cselekvés nála első sorban s egyedül a játékban nyilvánul. Itt jelentkezik sajátos hajlama, akarati irány, tevékenységi állapota. — Itt ad zsenge szellemi munkásságának külső formát, szivjóságának — egyéni sajátosságának félreismerhetlen jelet; — szóval: játékban nyilvánul szellemi élete, a gyermek teljes individualitása.

Ha megfigyeljük a gyermek játék különböző változatát, nem kétkedhetünk, hogy azoknak egyes jelenetei, mind megannyi foglalkozás-irány a fokozatosan fejlődő cselekvési ösztön munkakielégítésére s edzésére.

A mi a társadalomban komoly való, az a gyermek-játékban sokszor nevelés — de mindig lélektanilag alappal bíró utáztat. Avagy bábuját anyai szerepet játszó lányka nem képviselője-e a szülői szeretetnek? A homokvárát készítő fiúcska, nem fejte ki alakításában épp oly gondos kézügyességet s felfedező képességet mint akár a felnőtt? — Avagy nem becsüljük-e nagyra a katonásdit játszó gyermek érzelmeit, cselekvő ösztönét mint a haza szeretetnek, esirájában jelentkező nyilvánulását? stb.

A népiskolának e jelenséget respektálnia kell! — a száraz elméleti oktatás semmi körülmény között sem felel meg a gyermek mozgékony szellemi életének; a pusztá tétlen figyelem lenyűgözve tartja munka vágyát, korlátozza cselekvő ösztöne tevékenységét.

A modern oktatás — mely a gyermek természet-szerű fejlődését a nevelés — oktatás céljával összhangzásba hozni törekszik, kiváló fontosságot tulajdonít a népiskola keretébe helyezhető, a gyermek testi erejé-

vel s ügyességével összeegyvezethető kézi foglalkozás alkalmazásának.

E cél nem éppen azt kívánja, hogy az elemi iskolákhoz tanműhelyek állíttassanak s abban a vidék viszonyainak megfelelő egy vagy más iparmű gyakorlati alkalmazást nyerjen; — nem pedig azért, mert e cél speciális minta — ipar-tanműhelyek még soká bekövetkező jövőjének feladata; de igenis meg kívánja; hogy a gyermek a fa gyökerét ne szóbeli ismeretessé, hanem a fa kiültetése közben tanulja és lássa s így a gyakorlati faültetés módját elsajátítsa, sőt annyi technikai ügyességgel bírjon, hogy esetleg a gyökér mintázata is megadja; — meg kívánja egyáltalán, hogy minden ismeret közléssel kapcsolatba hozható kézi foglalkozást gyakorlatilag végezhessünk s ily foglalkozás végzésével közbefolyó tárgyismereteket koncentráljunk.

A modern tanítás sürgöti a rajz behozatalát elemi népiskolánkba is.

A rajz, mint kézügyesség, szabatoság és a nemzeti csinosodás közvetlen eszköze tág teret nyújt a gyermeki szorgalom s önmunkásságnak s nagyban támogatja az elemi oktatás legtöbb tantárgyát. De nagy szerepet visz a közéletben is a rajzismerete; az iparos és kereskedőknek, de a közélet bármely embereinek vajmi előny, sok esetben pedig nélkülözhetetlen ennek ismerete.

Nem lehet e sorok célja a rajz fontosságát részletezésekkel tovább bizonyítani, eléggé kiemeli mint közszükségletet korunk törekvése az ipar terén.

A magas kormányának az ipar-iskolák szervezésénél kitűzött intenciója, valamint ezen iskolában a rajznak, mint központi tárgynak felvétele, sürgősen felhívja az elemi iskolákat is, hogy hova-hamarabb tanításuk keretébe e tárgyat beilleszték.

A megyei tanító-egyesület tehát egy korszerű tétel tárgyalását ejtette meg a fenti kérdésben, melyre nézve történt megállapodásai a következők:

A) A rajzoktatás általános elvei:

1. A rajzolás célja részint önmagunkban létező szépnek külsőalakot, részint a természet szépségeinek hű másolatát adni; célja egyszersmind grafikus ismeretek szerzése, a tér és műértek fejlesztése és gyakorlása.

Tekintve a rajzoktatás fontos célját, mondassék ki a rajzoktatás kötelezett volta az összes elemi iskolákra.

Az I. és II. osztályban egyedül az írva olvasás és beszéd értelem gyakorlattal kapcsolatos irányvonalak gyakoroltatása, főleg természeti alakok, csinos kivitelű minták szemléltetése és így a szépértek fejlesztése képezze ez osztályban a főcél.

A rendszeres rajzoktatás a III. oszt. kezdődjék.

2. A tanulók a rajzolás valamennyi nemében gyakoroltassanak; a fokozatosság elve betartandó.

3. A rajz változatos és sokoldalú legyen.

4. Ügyeljünk fel a rajztanításnál a szabályos testtartásra és az egészségtan egyéb követelményeire.

5. A rajz az I. és II. oszt. palatáblán; a III. oszt. 1 cm. pontozott rajzfűzetekben; a IV. oszt. 2 cm. pontozott, az V. és VI. oszt. pedig sima rajzfűzetekben vagy rajzlapokon történjék. Az írók puha legyen. A mértani rajznál vonalzó, mérőlécs és körző használatssék.

B) Módszertani eljárás.

1. A rajzolás tárgya kellőleg szemléltetessék a legegyszerűbb alakban is, hogy a tanuló lássa, miként fogjon munkájához; a későbbi fokozatban magára hagyható a rajz befejezése.

2. Legyen a rajz minden tekintetben pontos, tiszta, ezáltal a tanuló rendet, figyelmet tanul, szép-érzéke pedig nemesül.

3. Bírálja meg rendesen a tanító minden egyes rajzot. Türelemmel javítsa a hibákat.

4. A rajzolás alsó fokán a vezetés előmondás útján történjék.

Az összetettebb alak előállítását előrajzolás mellett részenként vezetessék, mit a tanuló ugyancsak részenként utánozván, az egyes részletek helyességének meggyőződése esetleg kijavításával állítandó elő maga a tárgy képe. Az egyéni rajzoktatás mellőzendő.

6. Az előrajzolás az önkéntes rajz kövesse. Ez esetben a tanuló egy részben már megkezdett, de befejezetlen ábrát fejez.

7. A népiskolai rajzoktatásnak felsőbb foka a természet utáni és a mértani rajz; ezen rajz nemeknél is a tanító vezetése és előrajzolás mellett vezetendők a tanulók.

Tanmenet.

1. Az elemi oktatást képezze a függélyes és vízszintes, jobbra és balra dülő egyenes és párhuzamos vonalak; ezeket követhetik: a szögek, azok osztása; a 3, 4 és sokszögek fajaikkal, átlókkal. Egyenes vonalú idomok, szalagok. Különböző ívek, félkör, kör, ellipszis esigavonal.

2. Az alkalmazott rajz kezdetben másolásra szorult a legegyszerűbb contour mintákban, később áttér a természetes testek önálló utánzására.

3. Önkéntes rajzoktatásra legegyszerűbbek 3, 4 és sokszögek különféle ékítésekkel, görbe vonalakkal.

4. A természet utáni rajzoktatásra célszerűek a mértani testek, eszközök, butorok különböző alak és állásban.

5. A mértani rajz terjedelmét a mértani tananyag szabja meg, mely terjedelemben felvehető: tervezetek készítése, gyakorlatilag eszközölt mérések p. iskola, kert, szántóföldek ábrázolása.

(F. I. t. k. öv.)

Tanítógyűlés Csantavéren.*

A szabadkai esperes kerület r. k. tanítói s tanügybarátai Csantavéren a napokban tartották tanácskozó ülésüket.

A ntiszt. Páncsich Jakab, csantavéri plébános ur által mondott „Veni Sancte” s szent mise után a kerületi papság s tanítók testületileg vonultak át Szánthó József csantavéri tanító tantermébe, hol Probojosevics

*) Köszönetet mondunk a szíves beküldőnek s kérjük az egyes esperesi kerületek tanfőleit, kivált a jegyző urakat, hogy élettel s okulás kedvéért gyűléseiket ide beküldeni ne terheltessenek. Szerk.

Fülöp esperes-plébános ur elfoglalván elnöki székét, „A vallás és haza érdekében ápolása” című magasztos beszédet fejtgetett. Ezen megnyitó beszéd lelkesítőleg s buzdítólag hatott az összes jelenvoltagek, kik lelkes éljenekben adtak ovációjuknak kifejezést. Mielőtt elnökölne esperes ur a gyűlést megnyitották nyilvánítandó, szomorú kötelességének tartja — nyomor — a kegyelet hangján megemlékezni e kerületnek egy érdemében elhunyt buzgó, a tanítókat és ezzel a nevelésügyre jogos érdekeit, mint ker. esperes szívében viselt tagjáról: bold. Lux Nep. János, volt csantavéri plébános s szabadságkerületi esperes, kit ez egy letnek, híveinek és az igazi tanúgybarátok köréből, mindannyiok bánatára, a kérelhetlen halál tevékenységével telt földi pályájáról kiragadott egy állandóbb, túlvilági hazába, az örökkévalóságba, hol az örök világosság fényeskedik a szegények és gyámoltalanok iránt érzni tudott lelkének. A közgyűlés ezt jegyzőkönyvileg határozta a kegyelet emlékeül megőrizni. Ez után a gyűlés megnyitották nyilvánították.

1. Rekvényi János, tanácskozmányi jegyző felolvassa a múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvét, mely némi pótlással hitelesített.

2. Scheidler János, becsületben megöszült bajmoki tanító 38 éves szolgálatára s megrongált egészségére való hivatkozással, előadja kérelmét, hogy „a közgyűlés mentené őt fel a ker. gyűlésekre szolgáló tétélek kidolgozása alól”, mit már a múlt évben is kérelmezett. A gyűlés hajlandó volt ezt teljesíteni; de Fiedler Géza bajmoki tanító tisztelettel megjegyzi, hogy erre a gyűlés nem lehet hivatva, hanem csak pártolólággal terjesztheti fel Scheidler e kérelmét az egyedül illetékes egyházmegyei főtanácsoshoz; mi Fiedler módosztatással elfogadtatták.

3. Rekvényi János, eddigi tanácskozmányi jegyző, eme tisztelettel többoldalú elfoglaltságára való hivatkozással lemond s megköszöni a bizalmat, mellyel őt a közgyűlés eddig megtisztelte. Erre a gyűlés Rekvényi urnak szíves buzgólkodásáért köszönetét nyilvánítja.

4. Az így megürült jegyzői állásra egyhangulag Fiedler Géza, bajmoki tanító választották meg, ki megtisztelve érzi magát, s noha gyengének tudja tollát, udvariatságnak tartaná magát visszautasítani a közgyűlés öbáját; tehát hódol a közkívánatnak s nyomban jegyzői tisztelet elfoglalja.

5. Következett a tanácskozmányra kitűzött tétel: „Hogy a népiskolában a terményrajzi oktatás a népiszkola céljának megfelelően, milyen eljárást kell követnünk tanfolyamonként, a) a terményrajzi tananyag kiválasztása és elrendezése; b) a terményrajzi leckék vezetésénél; c) különösen, miként használhatók fel az olvasókönyvek a közép- és felsőosztályokban a terményrajzi oktatás támogatására?” Elsőben Kuncsek Imre, csantavéri tanító olvasá fel dolgozatát, mely egyszerűen s szorgalomra enged következtetni; helyesnek találatták. Utána Rekvényi János, szintén csantavéri tanító, olvasá fel dolgozatát ugyanezen témáról; ő már behatóbban tárgyalja a tételt s mint irályi szépségére és elismerésre méltó, dícséretesnek találatták.

6. Minden egyes ker. tanító által külön-külön tárgyból vett 1/2 órai gyakorlati tanításra szolgáló tananyag olvastatták fel (mert ilyenkor a gyakorlati tanításhoz alkalmas tanítványokat még kötélen sem lehetett volna fogni). Kiss Béla csantavéri h. tanító által „Az asztal és szék” megbeszélése beszéd- és értelemgyakorlat alapján. Dolgozata kiváló szorgalomra s önképésre vall; de Rekvényi Gáspár Iréne tanítónő felszólalására nem tanácsos egy félóránál két tárgyat megbeszélni, mert így pl. az „asztalról” szerzett képet, a nyomban utána következő „szék” képe kimosná a gyermek képzetéből. A tananyag 2 félóra valóra deklaráltatták.

7. Hercz Ödön, kelebiai fiatal tanító a „ló” megbeszéléseiről olvasá fel 1/2 órára szolgáló tananyagát, mely élénk, érdekes, értelem- és érzelemreható mozzanatai által meglepetéssel fogadtatták s megjeljenzevőn. Azonban e dolgozat egy-két irályát s kitélt: „a ló halála után stb.” hanem kívánja e formát: „a ló kimulása után” használni; mert — ugymond — szerinte, mint keresztény ember szerint, minden állat, tehát a „ló” is, döglök, kimul; s csak azok szeretik talán mondani a lórol, hogy meghal, kik az állatot (Darwin szerint) az emberrel egy kalap alá hozzák. Kuluncsich Illés, hitelemző ur meg „a ló okos” kitélt, szeretné így: „a ló tanulókönyv”; mert a tanító ur nem egyszer mondja a leendő kis polgárnak „te ostoba” és így némi indignációval fogadná ezt a kis nebuló, ha meg a ló „okos”. E kis eszmecserzés jóízű derültséget okozott.

Ezek után a dolgozatok szedettek be s esperes ur a gyűlést — hatásos beszéddel s a vendégekhez megjelenésükért intézett köszönet nyilvánítással — bezárja. De ime! Csakhamar egy pótindítvány tétetik: Páncsich Jakab, csantavéri plébános ur, szívélyesen meghívja barátságos ebédre a jelenvoltagekat uri asztalához, hol toasztozok árjában fűrdhetett a jókedvű 1/2 óráig délután s ezután a szélrózsa minden irányában indultanak vissza a jelenvoltagek oda, a honnan jöttek. F. G.

FÜRDŐI LEVÉL.

írta:
Xanthos.

Harkány, augusztus hó.

Hát mi is az a fürdő?

Mi, . . . hát egy csöbör hideg víz, meg egy öles száraz lepedő — gondold úgy e, kedves olvasóm.

De nem az . . . nem bizony, hanem egy olyan quodlibét, a melyben az ember minden figurát kényelmesen feltalálhat, csak a fürdőt nem. Mert ha végig sétáltatja az ember a fürdő parkjának sugárnyártakkal szegélyezett utain, — azonnal láthatja (nagyító üveg nélkül is), hogy az egyik repkény bokor alatt Timike enyelekedesével, mint az alkonyi szellő a bókórol rózsabimbókkal. Egy egy hamiskás mosoly; egy-egy néma tekintet mindkettőjük arcáról leolvastatja a küzködő szerelem schlagwortját, — az áldott:

„igent”. Tovább a mogyorósban Finike tételődik magában és nem tudja, hogy az „igen” után kérdő vagy felkiáltó jelet tegyen-e? Mert hát kiúzó fájdalom, okozna inely-picitny szivecskéjének az, ha a jeleket véletlenül felcserezné.

Es még egyre azt hántorgatja kábult kis agyában, hogy:

„Mért nincs minden lánynak

Kút az udvarában?

Aranyos diófa

Pitvarajtájában?

Kerek levele,

Édes gyökere . . .

Mért nincs minden lánynak

Igaz szeretője? — — az alatt megjelenik a várva várt kedves, mint az égből alapítottant angyal (sokszor a feje lágyára esik) és kész a paradicsomkerti szórakozás.

Amoébb az akácfa lombátorai alatt mint egy titkos magányban üldögél az isteni Mimike. Már egész halom akácfa levél hever aranyos kis lábainál, melyek mindegyikétől azt kérdezte, hogy: „Er liebt mich, von Herzen, mit Schmerzen, ein wenig, oder gar nicht?” És ha az jön ki a levelekből: „von Herzen”, — akkor oly hangosan ver az a kis micsoda ott a bal oldalán, hogy a nap is megáll bámulsól a csodán; ha pedig az jön ki: „ein wenig”, — akkor meg úgy félre húzza azt a cseresnye piros kis száját, mintha jóllakott volna savanyú káposztával; s végre ha az az ártatlan levelecske azt találja a Mimike érzékeny füleibe sügni: „gar nicht”, — no akkor . . . akkor jobb lett volna néki napvilágot sem látni, mert az isteni Mimike gyöngyosor fogai nem ismernek kiméletet iránta és úgy összeörlök, mint a legédesebb édesfa gyökeret.

Ha tovább megyünk, látjuk Netikét, amint egy széllel bélelt denny karjára fűzve Hymen rózsá láncairól epedezik és oly tüzes kacsintásokat vet imádotja kognidnációs cylindere, hogy az szinte belevörösödik. Nehéz is azoknak a bogár szemeknek a villámlását kiállani még a cylinderek is.

Hanem amint egy óra múlva látja Netike, hogy az ő dennyjének a szerelme iránta már kihült és más karjába dönt, akkor meg ő veresedik bele a méregtől, hogy miért is tudott oly hiszékeny lenni!

Hjaj! nem tudta még Netike azt, amit a költő oly szépen mondott:

„Honnan van, hogy sok szerető

Szív olyan, mint a temető:

Kívül örvend a virágnak;

De benne rüt férgék rágunk?”

Hát az aranyos kis Jettike mit mivel amott a lugas sűrű árnyában? Talán himez, talán köt? Óh nem! . . . Az az, hogy igen . . . himezve-hámozva köti gondolatait Eötvös „Karthausi”-ájából, míg nem álomszerű merengéséből felveri őt egy napsugaraktól tündöklő schlepp-sáblí filemleszerű csattogása és most Eötvös, akarom mondani csak a „Karthausi”-ja a sarokba, az aranyos kis Jettike pedig a karokba vándorol és kész a rögtönzött szerelmes pár. Jettike most azzal kecsgetteti magát, hogy ő a parknak legszerencsésebb leánya, — a herr laidinand meg azt hiszi, hogy ő a világ legboldogabb . . . katonája. „Glauben heist nichts wissen” — mondja a közmondás.

Ha pedig a balzsamos illatú rózsák közt andalog az ember, látja, hogy mint repdes könnyű szárnyu zephyrként, a szárnyaszegete angyal, a bájos Betike rózsától rózsához, hogy gyöngyöz kelyhőkből méhként szívja ki a szerelem édes mézét.

Utána lejt lassú lépteket a kedves mama órangyalként, kinek bal oldalán okvetlenkedik — mint egy faltörő kos — ostromszavaival egy bankár-jelölt. Mert tudja ő jól, hogy mit mond a közmondás: „Előbb nyerd meg a mamát és aztán a lánya már a tied”. Élvezet egy ily paradicsomi színjátékot végig nézni. Itt a mama játssza a kigyó, a lánya az Éva és a völegény-jelölt az Adám szerepét, kinek torkán rendszeren megszokott akadni az alma-csutkája.

Hanem legélvezetesebb az ilyen paradicsomi színjátéknál az, ha az alma csutkája a mama torkán akad meg úgy, hogy még Éva-leánya sem tudja kihúzni.

Mert ha a játék bonyodalalmában napfényre derül az, hogy a bankár-jelölt „völegény” nem is annyira bankár jelölt, mint inkább csak egy vasóthi hivatalnok, akinek az évi fizetése nem elég a Betikének egy hónapban csak zsebkendőre — akkor a szerelmi hős elbukik ugyan, de a dráma levét a mama issza meg méreg alakjában és egyszerre „fucs” lesz, mint mikor Bukovay Absentiusnak a „huszonegyezésnél” egy „asszra” — — — — — „disznó” jön.

De menjünk tovább.

Amott a tisztáson az apró-cseprő nemzedék egész raja futkároz és hányja-veti egymásnak a labdát. Néha a nagyok is bele vegyülnek a játékba — ha esős időt érznek — és segítenek a haza leendő oszlopainak megmenteni a hazát.

Majd ismét a sétányok valamelyik padjára támaszkodva megpillant az ember egy szűkmellű beteget, ki bosszankodva kapkodja magába a levegőt, mint a kis gyerek a mákos bögyölőt — ha már üres a tál — és néha-néha akkorákat kacsint az égre, mintha csak azt akarná mondani: „Uram pillants én majd kacsintok”.

Mellette surranik el egy fekete talárba bujtott papi alak, aki nem is annyira beteg, mint inkább csak szórakozást és egy kis változatosságot keres az erdő zöldjében a természet bájdalú zenéinek lélekemelő hangjai mellett.

Egy könyv félét tartogat a kezében. Azt hinné az ember, hogy „breviárium”, pedig hát a pénzes tárcája, melynek megvan az a rossz tulajdonsága, hogy gyakran szó nélkül is eltávozik egy kis körutra — az ember zsebéből.

Azért jó azt az embernek mindjárt a zsebéhez varratni, mint a hogy a cigány a hátához varratja a pruszlikját.

Nem messze ismét méltóságjeljes lépésekben, mint valami pápaszemes mérnök — méregeti föl és alá a park hosszú utait egy sápkóros asszonyság. Készenlő téiben lévő harisnyájáról akkora másikat szedezget le, mint egy barát-palacsinta. Ajjai pedig folytonosan mozognak, mintha csak a zombori nagy templom felépítéséért esedeznék.

Kissé távolabb tőle találkozik a szem egy még alig 17 évesnek látszó vézna leánykával, ki egy meleg pohár keserű tartalmát igyekszik a legnagyobb önmegtartózkodással magába fojtani.

Bágyadt szeméből egy-egy csillogó gyöngyesepp hullik a göröngyös földre; nemsokára majd ő is a földben fogja megtalálni fájó sebére a gyógyító irt. Mert ha megéri a gyümölcs: le hull fájáról.

Majd ismét útjába vetődik az embernek egy herr laidinand, amint nagy sietve csatogtatja a kardját, mintha csak azt akarná mondani: félre cibil nép az utamból, én maga a gőz vagyok. Még csak alig ette meg az utolsó tál ételt — a fogpiszkálót — már is gőzerővel esetlik-botlik valamelyik leányvár után, hogy a „konfekt-sturm” első legyzen a várálakon és elnyerhesse a „szív-read” nagy keresztjét.

Ilyen és még számtalan tarka barkaságokban váltakozik egy fürdői kép, a mely „quodlibet”-ből napkeltétől napnyugtáig és napnyugtától napkeltéig mindig más és más figurát szemelhet ki szórakoztatására az ember, csak ha földtudja használni ezt az okos mondat: „Többet ésszel, mint erővel”.

Hát ugy e, hogy nemsak egy csöbör hideg vízből meg egy öles száraz lepedőből áll egy fürdő, hanem másból is, mint ahogy „nemsak kenyérrrel és hússal él az ember, hanem az Isten igéjével is”.

Naptár.

Szeptember.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestans naptár	Görög-orosz naptár
14 Kedd	Sz. Ker. felm.	Ker. felm.	2 IV. Ján.
15 Szer.	Nik. vt. Kant	Nikoméd	3 Teoktiszt
16 Csüt.	Eufémia sz.	Eufémia	4 Babilszérsek
17 Pént	Lambert pk.	Lambert	5 Zakarjás pr.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor

NYILTTÉR. *)

Nyilatkozat.

A „Bácska” folyó hó 10-én megjelent 71. számában, a „Hirek” rovatának 4-ik pontja alatt, egy igazán „hamis levelező” azt újságolta, hogy a folyó hó 5-én Bajmokon, Budavár visszafoglalásának kétszázados jubileuma alkalmából, a zsufolásig telt templomból „csak az elüljárók hiányoztak.”

Mi alulírott elüljárók, kik a körmenetnél, a mezezetet vittük, a névtelenség gyáva köpenybe burkolódzó „hamis levelezőt” hazug rágalmazónak nyilvánítjuk.

Bajmokon, 1886. szeptember 12-én.

Mándits Albé, esküdt.

Jrankovics György, esküdt.

Kungl Mátvás, esküdt.

Néviró: Lichtneckert József.

Birosevis Jeno, esküdt.

Buly István, kir. adószedő.

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK.

Pályázat.

Rém községben (Bács-Bodrogh megyében) magyar-német tannyelvű róm. kath. kántor-tanító állomásra f. év. szeptember hó 30-ig pályázat hirdettetik. Ezen állomás évi javadalma: készpénzben 450 frt, három öl puha tűzifa, két öl szalma, két szoba, egy konyha és kamarából álló szabad lakás, 350 öles házikert és 600 lélek után, az anyaegyházban dívó stólaris jövedelem. A megválasztandó köteleztetik a hat évi tanfolyamu osztályt magyar és német nyelven tanítani, valamint az ismétlő iskolát is külön díj nélkül ellátni. Ünne- és vasárnapokon az isteni szolgálatnál a kántori teendőket végezni. A választás napja a fenebbi határnap. A kellőleg felszerelt folyamodványok főtisztelendő dr. Csicsáky József prépost-plébános és kerületi tanfelügyelő urhoz küldendők Bács-Almásra.

Rém, 1886. szeptember hó 11-én.

Hirmann Miklós,

iskolaszéki II od elnök.

3-1

Pályázat.

A mélykúti (Bács-Bodrogh megye) róm. kath. iskolánál ujonnan szervezett párhuzamos I. osztály betöltésére pályázat hirdettetik. Fizetése: osztr. ért. 300 frt készpénz, 50 frt lakpénz és 5 frt kert-illetmény. Kötelessége az ismétlő iskolát is külön díjazás nélkül tanítani. A megválasztott tanító állásában egy évi próbaidő sikeres betöltése után fog megerősítettetni. Az állás azonnal elfoglalandó. A szabályszerűen felszerelt kérvények f. év. szeptember hó 23-ig a mélykúti róm. kath. iskolaszékre címezve, nagyságos és főtisztelendő dr. Csicsáky József kerületi tanfelügyelő urhoz Bács-Almásra küldendők.

2-1

A mélykúti r. k. iskolaszék.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a palánkai kir. járásbíró 1613/p. 1886. számú végzése által Ditzgen Imre újvidéki lakos végrehajtató javára, Schropp József és fia cég német-palánkai lakos ellen 156 frt 46 kr tőke, 306 frt 46 kr tőke után 1885. évi június hó 12. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 38 frt 90 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag lefoglalt és 340 frtra becsült 22 pár esztergált koezi vastengely és 10 drb kétesővív puskából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a 2902/1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Német-Palánkán alperes lakásán leendő eszközésére 1886. évi szeptember hó 18. napjának délelőtti 8 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Palánkán, 1886. évi szeptember hó 6-án.

Haba István,
kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a palánkai kir. járásbíró 1139/p. 1886. számú végzése által Hipp Miklós német-palánkai lakos végrehajtató javára, Milovánov Pávo tovarisovai lakos ellen 400 frt tőke, ennek 1884. évi szeptember hó 29. napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 86 frt 56 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag lefoglalt és 862 frt 50 kr-ra becsült gabona, koezi, ló és hordókból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a 2875/p. 1886. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Tovarisován alperes lakásán leendő eszközésére 1886. évi szeptember hó 16-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezen elny megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Palánkán, 1886. évi szeptember hó 4-én.

Haba István,
kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetés.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zombori takarékpénztár végrehajtatójának Barna Ferenc és neje sz. György Mária végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Zomborban fekvő, a zombori 6198. sz. tjkvben alperesek nevében álló A. 1198-1199. hr. 275 ö i. sz. ház és 141³/₄ ö l beltelekre az árverést 672 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1886. évi október hó 5-ik napján délelőtti 9 órakor** ezen kir. telekkönyvi hatóságnál a kiküldött hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. szám a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 3-1

Kelt Zomborban, 1886. évi július hó 8-án.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Tejjes végeladás!

THEODOROVICS S.
ZOMBORBAN
főutca, Drakulics-fele ház.

Tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, miszerint **ÁRU-RAKTÁRÁBAN**

VÉGELEADÁS!

tart

a becsár-lási áron alul.
Az áru-raktár tartalmaz:

téli kabátokat és esőköpenyeket.
hölgyek és urak számára.

Derekfűzők és karmantyúk.
Férfi-íngék, kalapok és nyakkendők.

Gallérok és kézelők.
Kelmék férfi-öltönyöknek
téli kabátok és nadrágokra.

Pipere-cikkek.
Ruha-, fej- és fog-kefék.
Fésűk, szappan és illatszerek.

6-1
Játékeszközök.

Tollkék és különféle gombok.

Tejjes végeladás!

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a palánkai kir. járásbíró 2845/p. 1886. számú végzése által M. J. Mandt cég bécsi lakos végrehajtató javára Fürst M. A. cég német palánkai lakos ellen, 264 frt tőke, ennek 1886. évi május hó 11. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 36 frt 34 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag lefoglalt és 507 frtra becsült szobabutor, ágynemű és zongorából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a 2946/1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Német-Palánkán alperes lakásán leendő eszközésére 1886. évi szeptember hó 17. napjának délelőtti 8 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Palánkán, 1886. évi szeptember hó 4-én.

Haba István,
kir. bir. végrehajtó.

Haszonbérbeadási árverési hirdetés.

Alulírt m. kir. jószágigazgatóság részéről ezen elny közhírré tétetik, hogy a titeli uradalomhoz tartozó s alább megnevezett bértárgy további hasznosítása céljából **Titelben a község házában 1886. évi október hó 7-én d. e. 10 órakor** írásbeli zárt ajánlatok tárgyalásával egybekötött nyilvános szóbeli árverés fog tartatni. Az árverés megkezdése előtt 10% bánatpénz letendő s az 50 kros bélyeggel ellátott szabályszerű írásbeli zárt ajánlatok is 10% bánatpénz melléklendő. Ily zárt ajánlatok f. évi október hó 5-ig ezen kir. jószágigazgatósághoz is benyújthatók. Vagyontalan egyének, vagy a multra nézve hátralekös régi bérlők, továbbá csod, gyámság, vagy gondnokság alatt álló egyének, az árverésben részt nem vehetnek. A részletes feltételek a nagy-beckerek kir. ispánságnál betekinthetők. Utóajánlatok figyelmen kívül hagyatnak. Haszonbérbe fog adatni a titeli tszai hajóhid és révvám-jog (a kikötői vagyis cölöpdij szedési-jog nélkül) 1201 forint évi kikiáltási árral, 1837. évi január 1-től 6 évre. Szegeden, 1886. évi augusztus 29. **M. kir. államjószágigazgatóság.** (Utánnyomás nem díjaztatik.) 2-2

Gyakornok kerestetik.

Irodamba, teljes ellátás és némi mellékjövedelem mellett, egy gyakornok, kinek a magyar és német nyelvet birnia kell, azonnal felvétetik.

Bővebb értesítést ad

Zányi József

3-3

Veprovác község jegyzője.

Vendéglő eladási hirdetés.

Ó-Kanizsa, 15 ezer lakossal bíró mezővárosában a piac-téren, évek óta vendéglőül használt házamat örök áron eladni szándékozván, azt ezennel közhírré teszem.

A telek maga 650 ö l terjedelmű, melyen a következő épületek s helyiségek vannak építve, u. m.: a főépületben van egy csapszék, 1 közönséges ivószoba, 1 előszoba, 1 biliard (nagy) terem, 3 vendégszoba, 1 konyha, 1 éléstár, a vendéglős számára 1 lakszoba. Az alsó épületben van: 1 mosó-konyha, 1 szoba. Van végül: 2 istálló, 3 szín, 1 jégverem.

Az udvar egyrésze zárt és parkirozott, melyben tekepálya (kuglizó) van s mely igen keresett nyári mulatóhely. A teleken van szőlős és gyümölcsös kert is, mely rendszeres kezelés mellett a vendéglő évi gyümölcs és szőlő szükségletét bőven ellátja.

A főépület összes helyiségei a szükségsekkel beburorozvák, miket a vevő — ha akar — átvehet.

A vendéglő ára mérsékelt; fizetési feltételei pedig igen kedvezők, melyek nálam — mint háztulajdonosnál — minden időben megtudhatók.

Zentán, 1886. évi szeptember havában.

Homay János,

a „Magyar király“ szálloda bérlője.

3-3

Pályázati hirdetés.

Katymár községében leköszönés folytán a község szülésznoi állomás üresedésbe jövén, alulírott elöljáróság által annak betöltésére pályázat hirdettetik.

Az állás javadalma 105 frt készpénz, 2 ö l tüzelőfa, 6 pozsonyi mérő kétszeres buza a községtől, továbbá szülési eseteknél mindenkor 60 kr mellék illetmény.

A választás napja folyó évi szeptember hó 22-ére tűzetik ki.

Felhivatnak tehát mindazok, kik pályázni óhajtanak, hogy az oklevéllel és esetleg működési bizonyítvánnyal felszerelt kérvényeiket a választást megelőző 2 nappal, vagyis szeptember hó 20-ig bezárólag a községi elöljárósághoz annál bizonyosabban nyujtsák be, mert a későbbben érkezők tekintetbe vétetni nem fognak.

Katymáron, 1886. augusztus hó 29-én.

Oláh László,
jegyző.

Zelity Melchér,
3-3
bíró.

Hirdeimény.

Felsőváros, Farkas-utca, 109. számú 5 szoba és mellékhelyiségekből álló ház **1886. november hó 1-től** bérbé adatik. Felvilágosítással szolgál

3-1

Bieliczky Gyula.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a palánkai kir. járásbíró 11/p. 1886. számú végzése által Pivarszki Tósa tovarisovai lakos végrehajtató javára Kirilovics János és neje Massirovics Anka, ugy Proties István tovarisovai lakosok ellen, 120 frt tőke, ennek 1885. évi április hó 24. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen megállapított 34 frt 79 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag le és felülfoglalt és 527 frtra becsült szobabutor, ágynemű és követelésekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a 538/polg. 1886. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Tovarisován alperesek lakásán leendő eszközésére 1886-ik évi szeptember hó 18-ik napjának délutáni 2¹/₂ órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Palánkán, 1886. évi szeptember hó 6-án.

Haba István,
kir. bir. végrehajtó.